

Європейська ніч кажанів '98 в Україні
(Праці теріологічної школи, випуск 1)
С. 153-155.

ХІРОПТЕРОЛОГІЧНІ ДОСЛІДЖЕННЯ ЛЬВІВЩИНИ: МИНУЛЕ І СУЧАСНЕ

Ігор Дикий, Є. Сребродольська, Тарас Башта
Львівський державний університет ім. І. Франка

Dykyj I., Srebrodolska E., Bashta T. Bat researches of the Lviv oblast: last and today.

Найбільш грунтовні хіроптерологічні дослідження з вивченням міграції кажанів кільцеванням на території Львівщини проводилися К. Татариновим, В. Абеленцевим та І. Колюшевим у 1939–1967 рр. Ними проведений опис хіроптерофауни західної України (зокрема, Львівщини) і зібрана чимала колекція. Нами нижче поданий огляд вивченості рукокрилих Львівщини, зроблений за матеріалами К. Татаринова (1973), В. Абеленцева зі співавт., 1968–1970) та нашими даними.

Великі нічниці (*Myotis myotis* Borkhausen, 1797) були закільциовані в Медових печерах біля Львова 28.02.1949, 28.12.1952, 12.02.1956 (сього 2 самці і 3 самки); 18 особин (12 самок і 6 самців) закільциковано 25.01.1952, 20.03.1955, з 16 по 30.03.1967 у катакомбах с. Страдч Львівської обл.

Нічницю водяну (*Myotis daubentonii* Kuhl, 1819) зафіксовано на зимівлі 9 і 26.03.1949, 6 та 8.02.1950 року у Медових печерах біля Львова та катакомбах села Страдч. Один екз. закільцикований 24.09.1967 року у Страдчанських катакомбах.

Вухань (*Plecotus auritus* Linnaeus, 1758) неодноразово здобувався у місті Львові (10.10.50, 21.05.51, 18.08.53, 3.02.54), на зимівлях у Медових печерах (17.02 і 9.03.49, 6.01. та 7.03.50, 9 та 23.12.51, 25.02.1952, 12.02.56), у катакомбах села Страдч (26.03.49, 8.02.50, 15.02.52, 25.01.51, 8.02.68). Закільциковані екземпляри вуханя 20.02.1957 у Медових печерах (1 самка та 3 самці); 20.03.55, 12.11.64, 30.03.67 у селі Страдч (6 самок і 1 самець). У 1997 р. нами під час проведення обліків кажанів у Медовій печері 24 грудня зареєстровано лише одну особину.

Нічницю довговуху (*Myotis bechsteinii* Kuhl, 1818) (III кат. ЧКУ) протягом 1953–1963 рр. У Львівській і суміжніх областях вид не виявений на зимівлі у відомих сховищах, що говорить про його рідкісність на заході України. У катакомбах на г. Піщаній поблизу с. Страдч Львівської обл. 12.11.64 здобуто 2 особини.

Широковух европейський (*Barbastella barbastellus* Schreber, 1774) (III кат. ЧКУ) – зареєстровано скupчення по 30–40 екз. на зимівлі в окол. Львова у період з листопада по березень 1949–1971 рр. У Медовій печері 6.01.50, 28.12.52 та 8.03.53 закільциковано 9 особин (кільця 138431–138439) і 9 екземплярів маркіровано ампутацією 3–5 пальців лівої задньої кінцівки. У катакомбах с. Страч 7.03.50 закільциковано 10 самок (кільця 138440–138449). Під час проведених нами обліків кажанів в Медовій печері 24.12.97 відмічено 4 особини.

Вечірниця руда (*Nyctalus noctula* Schreber, 1774) – в колекції К. Татаринова зберігаються особини з с. Розвадів (здобути 25 та 28.07.49); Львова (вул. Радянська; 9.12.52), с. Вишня Львівської обл. (24.05.57 та 11.06.58). 32 особини (28 juv. і 4 ad., з них 21 самка і 11 самців) маркіровано 29.06.52 у бучині лісопарку Погулянка (східна окол. Львова). У с. Рудниках на Львівщині П. Балабай 10.11.54 здобув вечірницю з кільцем 07500 (Абеленцев та ін., 1970).

Лілик двоколірний (*Vespertilio murinus* Linnaeus, 1758) у минулому зареєстрований у м. Сокаль, с. Брюховичі та с. Пеняки Львівської обл. У Бескидах, за І. Турянним цей вид виявлено у с. Тухолька 4.05.59 та в окол. м. Турки 13.05.60 р. У вертикальному поширенні в Карпатах досягає нижньої межі криволісся.

Кажан пізний (*Eptesicus serotinus* Schreber, 1774) реєструвався протягом цілого року в період з 1948 по 1970 р. в різноманітних сховищах – Медовій печері, катакомбах с. Страдч, в підвалах міських будинків тощо. 28.11.97 нами знайдена мертві особина цього виду на даху будинку у м. Львові (Пп=52,8 мм; L=120,9; Ca=43,0; Au=10,3; Koz=5,9 мм).

Ставкова нічниця (*Myotis dasycneme* Boie, 1825). Остання знахідка виду (III кат. ЧКУ) у м. Львові датується 1956 р. (Абеленцев та ін., 1956). Нами вид відловлений 24–26.08.97 в окол. с. Чолгина Яворівського р-ну Львівської обл.¹ (тут у 1997 р. створений заказник "Чолгинський" місцевого значення, а з 1995 р. діє щорічний орнітологічний табір "Avosetta"). Три особини цього виду потрапили у міні-рибачинську сітку для відлову птахів, що виставлена над поверхнею води одного з сіркових відстійників. З двох відловлених екземплярів нами знято проміри: самка – Пп=46,6; вага 21 г, самець – Пп=46,6; вага 26 г.

¹ Прим. ред.: Ця інформація тому ж обсязі передана до друку у "Вісникзоол.".

У 80-х роках ХХ ст. хіроптерологічні дослідження Львівщини проводжили Н. Полушини та Є. Боровець (1986). З кінця 80-х рр. дослідження кажанів майже не проводились², а останні кажани закільцювані на Львівщині К. Татариновим у 1967 р. Ми плануємо розпочати кільцювання кажанів у районі згаданого Чолгинського заказника (проблема – пошук пластикових міток) з метою визначення міграційної активності різних видів, дальності, темпів, термінів та шляхів міграцій; місце зимівлі, розташування сховищ на шляху перельотів, тривалості життя кажанів, постійності складу колоній тощо. Okрім того, нами накопичуються дані щодо зимівлі кажанів у Медовій печері та Страдчанських катакомбах.

Література

1. Абеленцев В. И., Колюшев И. И., Крочко Ю. И., Татаринов К. А. Итоги кольцевания рукокрылых Украинской ССР за 1939–1967 гг. Сообщ. 1 // Вестн. зоологии – 1968, N 6. – С. 59–64. Сообщ. 2 // Вестн. зоологии – 1969. – N 2. – С. 20–24. Сообщ. 3 // Вестн. зоологии – 1970. – N 1. – С. 61–65.
2. Абеленцев В. I., Попов Б. M. Ряд рукокрилі або кажани – Chiroptera // Справці – Київ: Вид-во АН УРСР, 1956. – С. 229–446. – Фауна України Т. 1, Вип. 1).
3. Полушини Н. А., Боровец Е. Я. Рукокрылые Летучие мыши. Методические рекомендации по охране редких видов животных – Львов Львовск совет УООР, 1986. – 9с.
4. Татаринов К. А. Fauna хребетних заходу України – Львів: Вид-во Львів. ун-ту, 1973. – С. 137–144.
5. Червона книга України Тваринний світ. – Київ: Укр. енцикл – 1994. – 464с.
6. Woloszyn B. Jaki to nietoperz? Polowy klucz do oznaczania nietoperzy krajowych. – Krakow: KWZ, 1991. – 55 s.

² Прим. ред.: див. статтю Н. Полушини щодо цієї збірці. Okрім того, згадані автори опублікували 1988 р. цікаві матеріали щодо зимівлі кажанів у Страдчанській печері (див. бібліографічний огляд щодо кажанів в кінці збірки).